

Lliçó de graduació de la promoció 2022 “Hola, futur”

Núria Domínguez,

alumni de la llicenciatura en Economia
i la llicenciatura en Dret.

Manager Business Partnerships and
Open Innovation a SEAT.

Barcelona, 9 de juliol del 2022

Universitat
Pompeu Fabra
Barcelona

Benvolguts rector, degà de la Facultat d'Economia i Empresa i resta d'autoritats acadèmiques; estimats graduats i familiars.

És per a mi un plaer i, sobretot, un gran honor estar aquí avui amb vosaltres.

Vull donar les gràcies a la Universitat, i en especial al programa Alumni, per concedir-me l'oportunitat de poder dirigir-me a vosaltres aquest vespre. Gràcies per la confiança dipositada, i gràcies per permetre'm reviure el que vaig viure a la graduació del 2005, en aquestes mateixes cadires, ara ja fa disset anys!

Abans de res, vull donar-vos l'enhorabona a tots els estudiants que esteu aquí per recollir el vostre diploma, símbol del final d'una etapa, que espero hagi estat molt feliç. De tot cor, enhorabona.

RECORDS

Des que van contactar amb mi per fer la lliçó, han retornat molts records sobre els meus dies a la Universitat.

Les hores passades a la biblioteca, tant a les Aigües com al búnquer (o l'hemeroteca); les pràctiques, que en aquells moments eren individuals, però que nosaltres no dubtàvem a fer en equip. Les festes i l'Erasmus a Bèlgica, el viatge de l'Equador i el de final de carrera...

I com no..., de totes aquelles hores passades al bar, que durant el primer any eren al Bar Gran; però que, a partir de segon, van transcórrer al Bar Petit, un company indiscutible de totes les pauses tan necessàries com merescudes. I, òbviament, aquelles hores van ser compartides amb els companys, amb els AMICS, escrit en majúscules. De la meva època a la Universitats me n'he emportat grans amics.

D'entre tots els records, en guardo un del primer dia. Vam rebre a classe la visita del degà de la Facultat d'Economia i Empresa d'aquell moment. Va venir a donar-nos la benvinguda i mai oblidaré una part del seu discurs. Ens va dir que érem molt afortunats per estar a la Pompeu; que els horaris estaven dissenyats expressament perquè ens dediquéssim en cos i ànima i de manera exclusiva a l'estudi, i que el dia de demà estaríem molt orgullosos d'haver estudiat on havíem estudiat. En aquells moments, he de reconèixer que em va semblar molt exagerat. Tant, que encara me'n recordo. Ara bé. Us puc assegurar, que quan vaig acabar la carrera,

creia fermament en el significat d'aquelles paraules. I, a dia d'avui, amb tots els d'anys d'experiència que porto a les esquenes, encara ho crec més.

FENT BALANÇ

Si hem de fer balanç, crec que som uns afortunats per haver tingut l'oportunitat d'estudiar a la Pompeu Fabra, en una universitat pública amb aquest nivell de qualitat. Una universitat jove, que ha estat capaç, amb molt poc temps, de mirar cara a cara universitats amb una llarga tradició i reputació. I no només això, sinó que en els darrers anys, hem vist com la Pompeu ha crescut i ha estès la seva oferta acadèmica cap al sector tecnològic i de les enginyeries.

Així mateix, hem estat molt afortunats de tenir el suport de les nostres famílies. Un suport que ha estat tant emocional com econòmic, i que ha fet possible que estiguem tots aquí. S'han ocupat, i preocupat, de donar-nos una bona educació; i estic segura que han contribuït a fer-vos més fàcils les èpoques d'exàmens. Així que avui, mares, pares i tutors, també esteu de celebració. Un merescut agraïment per a tots vosaltres.

I m'agradaria dirigir una especial menció a tots aquells alumnes que, per les circumstàncies que siguin, han hagut o han volgut compaginar els estudis amb el treball, ja que tots els seus esforços han hagut de ser dobles. Bravo per vosaltres!

Ara m'agradaria que us prenguéssiu uns segons per mirar al vostre voltant. Esteu veient els amics i companys que, com diu la paraula, us han acompanyat al llarg d'aquests quatre anys. Intenteu recordar el vostre primer dia. Quantes coses heu passat en aquests quatre anys, veritat? Quant heu canviat? Quant heu après? Com heu crescut?

És per estar-ne satisfets, oi?

Doncs, bé! Per molt que avui tingueu un sentiment de nostàlgia que aquesta època s'acaba, això no és el final. Avui, no dieu "Adéu". Avui, obriu una nova porta i dieu "Hola, futur".

Dic que no dieu adéu, perquè els vostres amics continuaran amb vosaltres. És cert que en funció dels camins que trieu, potser no serà tan fàcil com ara. Uns marxaran a treballar a l'estranger, altres es quedaran; després serà a la inversa...

Però això no ha de servir d'excusa. Com tot a la vida, mantenir l'amistat costarà esforç; però val la pena. I a més a més, potser ara no en sou conscients, però totes aquestes persones que esteu avui aquí assegudes per graduar-vos sou, en aquests moments, la vostra primera xarxa de contactes professional. Us animo perquè us utilitzeu els uns als altres; ajudeu-vos a fer-vos créixer.

D'altra banda, tampoc dieu adéu a la Universitat. Dieu adéu temporalment a les classes. Però, des d'avui mateix, teniu un nou vincle amb la Pompeu: passeu de ser alumnes a ser alumni. I això que pot semblar un simple joc de paraules en realitat té un significat més ampli. A partir d'ara, i de cara al món exterior, vosaltres i la Pompeu estareu lligats per un fil. Durant els primers anys de carrera professional, el vostre títol de la Pompeu serà la vostra carta de presentació. De la mateixa manera que allà on aneu, vosaltres sou una representació de la Pompeu. Sereu la seva cara visible. Els seus ambaixadors i els qui ajudareu a construir la seva reputació. Per tant, sigueu conscients que els vostres respectius èxits estan lligats.

I sí... He dit temporalment adéu a les classes. Temporalment perquè, tal com evolucionen les tecnologies, les professions i les capacitats requerides per determinats treballs, la formació contínua i les actualitzacions són un *MUST* d'avui i seran un *MUST* del demà. Per tant, és més que probable que acabeu tornant a les classes, però aquest cop, quan ho feu, ho fareu amb un caràcter i un perfil més executiu.

UN LLENÇ EN BLANC

I ara m'agradaria dedicar uns minuts al futur. Al que us espera en els pròxims anys.

Teniu per davant tot un món d'oportunitats, on vosaltres, i només vosaltres, sou els qui heu de decidir i començar a fer camí. **Teniu davant un llenç en blanc i tota la llibertat del món per decidir com el voleu pintar.**

Ara canvieu la responsabilitat d'estudiar per la responsabilitat de treballar. I si em permeteu, m'agradaria donar-vos uns quants consells que he après mentre feia el meu camí, i que crec que us poden ser d'utilitat.

El primer de tots és que **no tingueu por a equivocar-vos**. Penseu que no tothom té clara quina és la seva passió a la vida. I potser hi ha persones que no la trobaran mai. No passa res. A la vida ens poden agradar moltes coses, i és qüestió de temps

descobrir quines són les que ens agraden més. Per tant, com més aviat i més coses proveu, abans trobareu aquelles coses que us fan feliços. No tingueu por de fer passos enrere, o de canviar de camí cap a una direcció completament diferent. La vida professional és molt llarga i teniu temps. Els *Second best* poden arribar a ser la millor opció. La vida no és un problema matemàtic.

Les oportunitats es busquen. I es troben. Hi ha molt poques ocasions en què les oportunitats es deguin exclusivament a la sort, ja que **la bona sort es treballa**. Coneixeu la frase de estar en el lloc i en el moment adequats. El moment adequat sol venir per circumstàncies externes i normalment no previstes... Però el lloc adequat és un concepte en el qual sí que podem treballar per ser-hi.

En aquest sentit, **marqueu-vos fites sobre què voleu aconseguir**, cap a on voleu anar. I **no us compareu amb els èxits dels altres**, sinó avalueu la vostra evolució en funció de les fites que us heu marcat. Comproveu si aneu a bon ritme, o si us esteu desviant; i en cas que així sigui, valoreu-ne les causes: si es deu a vosaltres, al tipus de feina que feu o a la cultura de l'empresa, potser haureu de prendre decisions de canvi. Però també pot ser que la desviació es degui a qüestions conjunturals com el mercat laboral, les crisis econòmiques... Aquí s'haurà de ser comprensiu, pacient i resilient.

Abans us he dit que sou vosaltres els qui heu de prendre les decisions. Això no vol dir que no pugueu tenir ajuda en el procés de decisió. **Tingueu referents**. No penso en la figura de l'ídol a qui admirar però que està lluny, no és accessible i no el coneixem... M'estic referint al vostre entorn. Coneixereu gent a la qual admireu per determinats aspectes concrets: per com concilien la vida personal amb la professional, per com són capaços de plantejar i solucionar els problemes, per la seva visió estratègica, per la seva capacitat de liderar, per la seva empatia... No cal tenir un sol referent. En podeu tenir molts. **Demaneu-los ajuda**. Ells us poden ensenyar i us poden fer créixer.

Espero que **mantingueu l'esperit d'aprenentatge continu**. De tot s'aprèn. Dels èxits i dels errors. Dels bons i dels mals caps, dels companys, de l'equip...

A SEAT, sóc responsable de la innovació oberta. Una de les filosofies que hi ha a innovació, i més en concret en les proves de concepte, és la de testejar ràpid, per aprendre ràpid. D'aquesta manera, si ens equivoquem, ens equivoquem poc i podem aprendre dels errors per continuar-ho provant i arribar a l'èxit a través de la iteració. La vida és exactament igual: **un procés de millora contínua**.

Si veieu que a la feina la corba de l'aprenentatge no només és còncaua sinó que gairebé no té pendent..., és hora de canviar cap al pròxim repte. Toca tornar a sortir de la zona de confort i anar cap a la nova aventura.

Si us plau, **no sigueu conformistes** i tingueu pensament crític. No dubteu a qüestionar l'*statu quo*, perquè això us farà progressar.

Porteu amb vosaltres **la cultura de l'esforç, el compromís i la perseverança**. Valors que tots vosaltres compartiu amb la Pompeu.

I he deixat per al final el més important. **Sigueu humils i agraïts**. La vostra progressió no dependrà només de vosaltres. Dependrà dels vostres caps, que us hauran ensenyat i obert el camí; dels vostres companys i dels vostres equips. No ho fareu sols. Per tant, sigueu agraïts, perquè tot el que doneu, us ho tornaran.

I ara ja, per acabar, us vull desitjar molta sort en aquesta nova etapa. Avui us acompanyo amb moltíssima il·lusió a obrir aquesta porta per dir "Hola, futur". El futur és vostre, i no oblideu que vosaltres sou el nostre futur. Mengeu-vos-el.

Bon viatge i la millor de les sorts!

